

HALIMA AHMEDOVA'S POETRY IS IMPORTANT ARTISTIC PROPERTIES

Marhabo Kuchkarova,

doctor of philological sciences

Uzbek Academy of Sciences Uzbek language, literature and folklore

Leading researcher of the Institute

In the new Uzbek poetry, women have a special place. In particular, it is necessary to remember the poetry of the talented and painful poet Halima Akhmedova and her originality. The poet entered the field of literature in the 80s of the last century. To this day, the poet's works include "The Language of My Eyes", "The Window of Freedom", "Pearl of the Night", "Tiyramoh", "Magic", "Shadow of Hope", "Worship of Dawn", "The Qibla of Nigoh", "Shadow of Yasuman Gul", "Green" ", "Tashbeh" has been published in dozens of collections of poetry and prose

ҲАЛИМА АҲМЕДОВА ШЕЪРИЯТИНИНГ МУҲИМ БАДИИЙ ХУСУСИЯТЛАРИ

Марҳабо ҚЎЧҚОРОВА,

филология фанлари доктори

ЎзР ФА Ўзбек тили, адабиёти ва фольклор

Институти етакчи илмий ходими

Янги ўзбек шеъриятида аёл ижодкорларнинг алоҳида ўрни бор. Хусусан, бу сирада истиснодлик ва дардли шоира Ҳалима Аҳмедова шеърияти ҳамда унинг ўзига хос оригиналликлари ҳақида эсламоқ даркор. Шоира ўтган асрнинг 80-йилларида адабиёт майдонига кириб келди. Шоиранинг шу кунга қадар "Кўзимнинг тили", "Эрк даричаси", "Тунги марварид гуллар", "Тийрамоҳ", "Афсун", "Умид сояси" "Шафақ ибодати", "Нигоҳ қибласи", "Ёсуман гулининг сояси", "Яшил", "Ташбех" сингари ўнлаб шеърий, насрий асарлар тўплами чоп этилган. Ҳалима Аҳмедованинг инжа шеърияти Н.Раҳимжонов, А.Улуғов, Г.Эрназарова каби кўплаб адабиётшунослар ва тадқиқотчиларнинг диққатини ўзига жалб этди¹. Хусусан, адабиётшунос Н.Раҳимжонов шоира шеъриятида ранглар метафорасини теран англаган ҳолда "Яшил" китобига ёзган сўзбошисида шундай ёзади: "Ҳалима Аҳмедова лирикасида ранглар (яшил, оқ, пушти, сариқ, мовий, қора ва ҳ.зо), дов-дарахтлар, қушлар, майса-ўсимликлар, тупроқ, шабода рамзи асарлари бадииятининг муҳим хусусиятларидан бири. Шу маънода ёлғиз яшил рангининг мазмун қирраларини кўздан кечириш кифоя. Китобнинг номи ҳам "Яшил" дея аталиши бежиз эмас. У шоиранинг дунёқараши билан боғлиқ ҳолда олам ва одамни, воқеликни, жамият ҳодисаларини бадиий идрок ва ифода қилишдаги фалсафий-эстетик принципларидан воқиф этади"². Дарҳақиқат, олим жуда тўғри эътироф этганидек, Ҳалима Аҳмедова шеъриятида турли ранглар, табиат ва унга хос турфа ҳодисалар, ижтимоий-маиший ҳаётга хос лавҳалар, шоиранинг таржимаи ҳолига доир биографик деталлар, ҳиссий кечинмалар, бошдан ўтказилган кўздан-кўп кайфиятлар ва руҳоний манзаралар ниҳоятда нуктадонлик билан акс эттирилади. Айниқса, шоира шеъриятида "Яшил" ранг алоҳида ўринга эга. Хусусан, шоира "Яшил" номли шеърида "Яшил ҳаёл кенгликлари", "Яшил жилға", лирик қаҳрамон "ям-яшил", "Яшил кун", "Яшил соғинч", "Ҳақиқатнинг ранги ям-яшил...", "Аввал ва охири тўлдирар яшил", "Яшил кўйлак", "Яшил боқар тонг", "Раббимнинг нигоҳлари яшил" каби поэтик бирикмаларни ишлатиш орқали

¹ Раҳимжонов Н. Бадиий кашфиётлар тонги / Аҳмедова Ҳ. Яшил. – Тошкент: "Ўзбекистон" НМИУ, 2016. – Б. 3-15; Улуғов А. Тухфа / Ёсуман гулининг сояси. – Тошкент: Академнашр, 2013. – Б. 3-6; Эрназарова Г. Ҳозирги ўзбек шеъриятининг медитатив табиати. – Тошкент: "Qamar-media" нашриёти, 2020. – Б. 191-196.

² Раҳимжонов Н. Бадиий кашфиётлар тонги / Аҳмедова Ҳ. Яшил. – Тошкент: "Ўзбекистон" НМИУ, 2016. – Б. 11.

“Яшил” рангига жуда катта фалсафий-рамзий маъно юклайди. Шоира бу шеърда “Яшил” ранг билан боғлиқ жами ўнта метафорик образли тасвир орқали алал оқибат “Яшил” ранг тимсолида Оллоҳнинг яратувчанлик қудратини мефоралаштиради. Зеро, тадқиқотчи Г.Эрназарова ҳам шоира шеъриятида катта ўрин тутган “Яшил” рангнинг ўрни бекиёслигини ўрганиб, шундай илмий-назарий хулосага келади: “Ҳалима Аҳмедова шеъриятига бағишлаб ёзилган аксар мақолалар, тадқиқотлар, жумладан, “Яшил” китобига ёзилган сўзбошида ҳам яшил ранг ҳаётни севиш, реал ҳаёт манзаралари тарзида тушунилади. Бизнингча, шоира шеърларидаги яшиллик фақат ҳаёт рамзи эмас, балки Аллоҳнинг яратиш қудратини англаш ва англатиш воситаси ҳамдир. Шунинг боис ҳам яшил ранг Ҳ.Аҳмедова шеъриятида бир бутун поэтик метафора даражасига кўтарила олган. Кундалик кўриб турганимиз табиат ҳодисаларининг медитатив бадий талқинига айланган”¹. Олима Ҳалима Аҳмедова шеъриятида яшил рангнинг поэтик метафора даражасига кўтарилиб, яшил ранг фақатгина “ҳаёт рамзи” бўлиб қолмай, балки, бу ранг илоҳий қудрат рамзи даражасига чиққанини алоҳида ажратиш кўрсатади.

Мазкур тўпламга кирган бошқа шеърларда “Яшил” рангнинг янги, серқатлам бадий-эстетик қирралари намоён бўлган. Масалан, “Ялпизнинг хаёли ям-яшил” (“Боғларнинг юраги гуллаган” шеърисида), “Ҳаққа етар бу дуонинг яшил қаноти” (“Тинчлик” шеърисида), “Яшамок – баҳордай яшил” (“Янги йил умиди” шеърисида), “Ва қолинг ям-яшил орзудай хушбахт” (“Ҳали вақт бор...” шеърисида), “Фақат қалбим эди ям-яшил дарё”, “Яшил эди нигоҳларим жуда ҳам яшил” (“Барглар сипқоради осмон кўнглини” шеърисида), “Ишқдай яшил эди”, “Ям-яшил нафаслар тафтида” (“Юрагим шамолга ўйинчок...” шеърисида), “Биламан у кунлар яшилдир” (“Бир куни соатни алдайман” шеърисида), “Ҳаввонинг ям-яшил томирларида” (“Ўзимга мактуб” шеърисида), “Юпатиб тўлдирдим ям-яшил ҳисга”, “Мен боққан кўзгуда яшилдир олам” (“Туркум” шеърисида), “Ям-яшил ифорлар келмоқда қайдан?”, “Йўқлик ва борлиқнинг яшил овози” (“Ям-яшил ифорлар келмоқда қайдан? шеърисида”), “Яшилланиб кулсин оқсуяк баҳор” (“Осмон мовийланар” шеърисида), “Хаёлимнинг яшил кўйлақларини” (“Истак” шеърисида) ва ҳ.зо. Кузатилаётгандек, шоира шеъриятида яшил ранг Тириклик, Эзгулик, Гўзаллик, Илоҳийлик рамзи ўлароқ поэтиклаштирилган. Шоира дунёни ва Яратувчини (Оллоҳ)ни яшил рангда кўради. Ҳатто ҳиссиётлари оқимини ҳам айнан шу ям-яшил ранг билан боғлайди.

Ҳалима Аҳмедова шеъриятида Шамол, Осмон, Қизалоқ, Майса, Дунё, Эскифуруш, Қуёш, Шаббода, Тупроқ, Ер, Соғинч, Ҳаёт, Қуш, Нозбўй, Дарахт каби хилма-хил поэтик образлар учрайди. Шоира лирикасини энг чўнг ва улуғ туйғулар бу – Оллоҳга шукроналик ва Тангрининг борлигига ҳамду санолар шаклида ёзилган кўнгил изҳорлари ташкил қилади. Унинг шеъриятида дунёвий муҳаббат билан илоҳий муҳаббат талқини бирлашиб кетади. Лирик қаҳрамон ўзини излаш орқали Оллоҳни излайди, Оллоҳга ҳамдлар ёғдиради, унга тавба-тазарру қилади ва Яратгандан шафоат тилайди. Ҳалима Аҳмедованинг илоҳий муҳаббат билан суғорилган шеърят намуналарида Бедил ижодига хос фалсафийлик, Алишер Навоий ижодига хос ишқнинг икки тури (ишқи мажоз ва ишқи илоҳий), Машраб ижодига хос дарвешона руҳ, Махтумқули ижодига хос халқоналик ва жайдариллик унсурлари ёрқин кўринади. Жумладан, шоиранинг “Туркум” шеърисида банд охирида “Сен борсан...” деб такрорланувчи сатр замирига ҳам ишқи илоҳий, ҳам мажозий ишқ (дунёвий муҳаббат) бадий талқини сингдириб юборилганини англаш мумкин. Зеро, ушбу шеър қуйидаги банд билан яқунланади:

*Тушкун Ҳалимани енгдим сен билан,
Мен ҳозир ошиққа ўхшайман кўпроқ.
Сен борсан, ишқ ҳаққи ибодат учун
Ҳазонлар шошилиб солар жойнамоз.
Учиб кетаётган қушлар кўксидан
Кўксимга қуйилар сен берган овоз.
Сен борсан...²*

Шоира шеъриятида Оллоҳ соғинчи, Тангрига мурожаат, тавба-тазарру мотивлари муҳим йўналишни ташкил қилади. Жумладан, шоиранинг “Бошим айланади...” шеърисида ҳам шу руҳий ҳолат

¹ Эрназарова Г. Ҳозирги ўзбек шеърятининг медитатив табиати. – Тошкент: “Qamar-media” нашриёти, 2020. – Б. 192.

² Аҳмедова Ҳ. Туркум / Яшил. – Тошкент: O‘zbekiston, 2016. – Б. 70.

ва кайфиятни кузатиш мумкин:

Кўзларимда маънос шивирлар согинч.

Биламан, бу сенинг нафис шивиринг,

Мани ёлгонлардан этувчи айро

Ва ҳислар тўлқинин мавжлантирувчи.

Биламан, бу сенинг согинчинг, Худо...¹

Ҳалима Аҳмедованинг мана шундай оҳангда ёзилган шеърлари моҳияти ҳақида адабиётшунос Н.Раҳимжонов шундай фикр билдиради: “Ҳалима Аҳмедова талқинига кўра инсон комилликка муҳтож. Маънан такомилга ҳамиша ташна. Ҳақ ишқи банда табиатидаги кемтиклар ўрнида маънавият чечакларини кўкартиради; ахлоқий қадриятлар (ишонч, меҳр, муҳаббат, оқибат, эътиқод ва ҳ.к.) деб аталган меваларни ундиради.

Шоира ҳақиқатнинг буюк тимсолини талқин қиларкан, илоҳийлик ирода эрки, руҳ эркинлиги билан туташ, боғлиқ ҳолда англашилади”².

“Истак” шеърида лирик қаҳрамон ҳаёлларини “яшил кўйлак”да тасаввур этади. Демак, яшил ранг шоиранинг эстетик идеалларини ўзида мужассам этган илоҳий куч-қудратга эга тимсол даражасига кўтарилган.

Ҳалима Аҳмедова ҳаётини воқеаларни ҳам шеърини мисраларга тамсил сифатида киритиб, бу воқеага рамзий маънода поэтик образли ифодалар топа биладиган оригинал ижодкор. Масалан, “Истак” шеърида ҳар куни кўча-кўйда кўрадиган “букри аёл” ҳақида ёзар экан, унга контраст тарзда “кўнгли букри” одамларни танқид остига олади. Шеърда шоиранинг киноявий-истеҳзоли нигоҳи орқали елкасида букриси бор, кўнгли тоза аёл эмас, кўнгли кир, ёлгончи, мунофиқ кимсалар сарказм қилинади. Жумладан:

Ҳар куни кўраман, бир букри аёл

Хижолатли боқар худди айбдордай.

Қийналиб кетади букрисин ҳар гал,

Одамлар кўзидан ҳеч яшира олмай...³

Айнан шу букри аёлга контраст тарзда “букри кўнгилли”ларни шоира шундай истеҳзо қилади:

Қарайман ёлгоннинг шарбатин ичиб,

Ўтаркан бенаво фасллар, йиллар.

Дўст ниқобин кийиб хижолат чекмай,

Атирофимда яшар букри кўнгиллар⁴.

Шоира лирикасида мумтоз анъаналарни янгилашга интилиш ва уларга эргашиб кузатилади. Масалан, шоира мумтоз ғазал жанри шаклида “Дард бердинг бошимдан товонимгача” номли шеър ёзади. Бу ғазал етти байтдан ташкил топган, ғазал жанри анъанасига кўра, энг сўнгги байтда шоира ўзининг исмини Тахаллус (Ҳалима) сифатида киритган. Бу ғазал ҳам лирик қаҳрамоннинг Оллоҳга мурожаати билан якунланади:

Раббим, раҳм қилдинг, Ҳалима бўлдим,

Не бахтки, яхшидан ёмонимгача⁵.

Шоиранинг жуда кўп шеърларида унинг таржимаи ҳоли (таржимаи ҳол деганда фақат унинг туғилиб ўсган жойи ва оиласи эмас), аниқроғи шоир бўлиб туғилишининг, унинг руҳиятида шоирларга хос дарвешлик, саркашлик пайдо бўлиш лаҳзалари ҳам талқин қилинади. Жумладан, Ҳалима Аҳмедованинг “Таржимаи ҳол” шеърида худди шу ҳолат ва кайфиятни англаш мумкин:

Ёшим эллик учда,

Ҳануз ақлим кирмаган,

Аммо кўнглимни ҳеч хафа қилмайман.

¹ Аҳмедова Ҳ. Бошим айланади / Яшил. – Тошкент: O‘zbekiston, 2016. – Б. 99.

² Раҳимжонов Н. Бадий кашфиётлар тонги / Аҳмедова Ҳ. Яшил. – Тошкент: “Ўзбекистон” НМИУ, 2016. – Б. 9.

³ Аҳмедова Ҳ. Истак / Яшил. – Тошкент: O‘zbekiston, 2016. – Б. 135.

⁴ Аҳмедова Ҳ. Истак / Яшил. – Тошкент: O‘zbekiston, 2016. – Б. 135.

⁵ Аҳмедова Ҳ. Дард бердинг бошимдан товонимгача / Яшил. – Тошкент: O‘zbekiston, 2016. – Б. 132.

Ёзаман гафлатда қолганда дунё –
 (Шоирманми, йўқми уни билмайман...)
 Тугилганман
 Бухоронинг томиридан сув ичган жойда,
 Мезоннинг чиройли тонготарида.
 Зухра юлдузи кўз узмаган мендан,
 Ва исмимни тилаб олган ишқ дафтаридан.
 Хазонларнинг шивирлаши,
 Бевақт гуллаган ёввойи гулларнинг энтиқишлари
 Қўшилган исмимнинг таронасига.
 Мен тугилган кунда қисматим эса
 Рухимни бериб юборган
 Мажнун занжирининг афсонасига¹.

Шоира туғилишиданок унинг руҳи Мажнун каби ишқ дардига мубтало бўлганини ёзғиради. Шу ўринда шоиранинг таржимаи ҳолига, унинг ўзидан олган ҳужжатларга эътибор қаратамиз.

Ҳалима Аҳмедова Раҳматовна 1960 йилнинг 1 октябрида Бухоро вилоятининг (Ҳозирги Навоий вилоятининг) Қизилтепа тумани Пўлоти қишлоғида туғилган. Онаси Ҳамроева Бахшанда (1941-1997) уй бекаси бўлган. Отаси Аҳмедов Раҳмат (1941-2016) Самарқанд университетини ўқиб, 3 курсда ўқишни ташлаб келган, шеърлар ҳам ёзган. Маданиятли, рус тилини жуда яхши билган. Шофёр бўлган. Шоира оиласи ва ота-онаси ҳақида шундай эслайди: “Мен 1960 йилнинг кузида дунёга келганман. Раҳматли онамнинг айтишича, туғилган кунимда ёмғир тинмай ёққан экан, бу ҳам нимагадир ишора деб ўйлайман баъзан. Уч-тўрт ёшларимда, яъни эсимни таниб – танимай ёдимда қолгани: дадам рубоб чаларди, най чаларди, қишнинг қаҳратон тунларида уйимизга қўшниларимиз йиғилиб келишарди ва дадамга «Чўли ирок»ни чалиб беришини сўрашарди. Дадам найни чалиб, ҳаммани йиғлатарди. Гарчи ҳеч нарсани тушунмасам-да куйнинг тирноқлари юрагимни тирнар, мен ҳам ҳиқиллаб йиғлай бошлардим. Онам уйнинг садоқатли бекаси эди. У нон ёпаётганда бирам чиройли бўларди. Дадамнинг касби гарчи ҳайдовчилик бўлса-да қишлоқда неки тадбир бўлса унинг маслаҳатисиз ўтмасди. Онам тежамкор, дадам кўли очик эди. Куни зўрға ўтадиган қишлоқдошларга доимо моддий ёрдам берарди. У ишдан бўш пайтларда боғимизга ўн, ўн беш қути асалари боқар, катта товукхона қуриб юздан ошиқ жўжаларни келтириб, бизга уларни парваришлашни ўргатарди. Бутун қишлоғимизни асал ва тухум билан таъминларди. Ростини айтсам, меҳнатга муҳаббатни, бардошни дадамдан ўрганганман. Дадамнинг зиёли акаси – амакимнинг уйида катта кутубхонаси бўларди. ҳар куни қочиб ўша ерга борардим. Мени бу кутубхона расмли китоблар оҳанграбоси билан ўзига тортарди. Азбаройи китоб ўқишга бўлган муҳаббатим туфайли чираниб-чираниб ҳижжалаб ўқишни ва ёзишни ўрганиб олдим. Гарчи мактабга расман 1968 йилда борган бўлсам-да, унғача кўни-қўшниларнинг болаларига эргашиб, онамнинг ҳай-ҳайлашию, дадамнинг пўписаларини енгиб ҳар куни мактабга борардим. Ўқитувчилар «сени ёшинг етмайди», деб синф хонасидан чиқариб кўйишганда уйғача йиғлаб келардим. Мактабга ёшим етгунга қадар анча эртақ ва дostonларни ўқиб чиққанман. Қолаверса ҳовлимиз деворига осилган ёзин-қишин тинмай гапирадиган радио ҳам менга қайсидир маънода устозлик қилган. Оқшом эртақларини тинглаб ўзга дунёга сайр қилардим, тинглаган эртақларим туфайли китобга меҳрим ортар, тезроқ ёшим ва ўқишни ўрганишга ошиқардим. Гарчи ўқишларимнинг ярми пахтазорлар ичида қолиб кетган бўлса-да, дарсларни асло қолдирмас эдим. Илк шеъримни ҳам 5-синфда ўқиётган пайтимда ёзганман, кейин эса узлуксиз ёза бошладим. Аммо улар шеър эмас эди, назаримда ҳис қилганимни эмас балки кўрган-билганимни ғўрларча қоғозга туширардим. Шунга қарамай туман, вилоят ҳатто республика газеталарида ҳам босилган эди у шеърлар”.

Ҳалима Аҳмедова 1978-йилда ўрта мактабни олтин медаль билан тугатиб, Ўзбекистон миллий университети (ўша пайтдаги Тошкент Давлат университети)нинг филология факултетига ўқишга қабул қилинади. Университет ва талабалик йиллари бўлажак шоира учун жуда катта мактаб йиллари

¹ Аҳмедова Ҳ. Таржимаи ҳол / Яшил. – Тошкент: O'zbekiston, 2016. – Б. 137.

бўлди. Шоира 1983 йилда университетни қизил диплом билан тугатади. Шундан сўнг, Ҳалима Аҳмедова Кармана шаҳридаги хотин-қизлар педагогика билим юртига ўқитувчилик лавозимига ишга тайинланади. Ижодкорнинг айтишича, ўқувчиларга таълим бериш, жажжи болажонлар қалбига “Адабиёт” фанидан эзгулик уруғларини экиш, унинг ўзига ҳам олам-олам завқ бағишлайди. Шу бугунги кунда ҳам Ҳалима Аҳмедова ўқитувчилик касби билан шуғулланади. Шоира икки йил давомида ўқитувчилик билан шуғулланар экан, кўп нарсаларни ўрганади. Аммо шоирлик, ижодкорлик жунуни уни тинч қўймас эди. Шунинг учун, шоир бўлмоқни истаган ёш аёл энди юрагидаги гоҳо ғамгин, гоҳо шодон туйғуларни шеърга солиб, қоғозга тушира бошлайди. Аввалига муаллиф эссе-мақолалар, сўнгра шеърлар ёза бошлайди. Шоира шеър ишқида, ижод ишқида ёниб, қораламаларини вилоят газетасига юборади, ёш шоиранинг шеърлари ҳам таҳририятдан қайтмасдан, улар чоп этила бошлайди. Энди шоира Карманадаги иш жойи, ишлаб турган маскани кўнглида тошаётган ҳисларга торлик қилаётганини ҳис қилади. Шундай кунларнинг бирида уни вилоят газетасига ишга таклиф қилишди. Шоира қанот чиқариб, редакцияга учиб етиб боради, ахир у ерда ижод муҳити бор эди. Аввал қишлоқ хўжалик бўлимига ишга қўйишади. Унга бўрдоқчилик ҳақида мақола ёзиш вазифаси юкланади. Шоира соддалик қилиб: “Эркак сигирлар хусусида бўлиши керакми мақола” - деган саволи учун ҳам маломатга, ҳам кулгуга қолади. Бу ерда узоқ ишлай олмайди. Чунки, бу соҳа адабиётдан том маънода узоқ бир соҳа эди.

Шу йўсинда Ҳалима Аҳмедова маданият бўлимига ишга ўтказилади. Бу бўлим ижодкор отланган йўлнинг дебчаси бўлди. Энди завқ билан ёза бошлайди. Муаллифнинг ҳар бир мақоласи эътироф этила бошлайди. Бу орада муаллифнинг туркум шеърлари республика, газета ва журналларида чоп этила бошлади. Она қишлоқ, сўлим далалар ишқи, шоиранинг бутун жисмини чўлғаб олган бўлса-да, унинг руҳи янада кўркам кенгликларга талпинади. Ҳалима Аҳмедова пойтахтга – Тошкентга ижод қилиш иштиёқи билан келади. Шундай қилиб, шоира 1986 йилда тақдир тақазоси билан Тошкентга келади ва Ғафур Ғулом номидаги адабиёт ва санъат нашриётида кичик муҳаррир лавозимида ишлай бошлади. Ўша пайтда бўлим раҳбари шоир Шавкат Раҳмон эди. Бу ерда Абдували Қутбиддин, Муҳаммад Юсуф ва Минҳожиддин Ҳайдарлар фаолият кўрсатарди. Ана шундай катта шахслар ва ижодкорлар қозонида Ҳалима Аҳмедова ҳам қайнаб пишади. Кейинчалик ана гўзал ижодий жамоа ҳақида шундай ёзган эди: “Ростини айтсам мана шу бўлимнинг тегирмонида тасаввурларим янгиланди. Сўзнинг илоҳийлигини чуқурроқ тушундим ва юрагимда чайқалаётган исмсиз дарёнинг тўлқинини ҳис қилиб ёза бошладим”. 1986 йилнинг охирида Ҳалима Аҳмедованинг мўъжазгина «Кўзимнинг тили», яна бир йил сўнгра, 1987 йилда «Тунги марварид гуллар» номли китоблари чоп этилади.

Ҳалима Аҳмедова 1988-1989 йилларда Москвадаги Олий Адабиёт курсида таҳсил олади. Ўша даврда Ҳалима Аҳмедова шеърлятига янги силсилалар, кенгликлар кириб келди. Аммо бир лаҳза бўлсада, шоира Ҳазрат Навоидан, Бобуру Машраб ижодидан узоқлашмайди. 1990 йилда таҳсилни тугатиб, Москвадан қайтгач маълум муддат Ёзувчилар уюшмаси қошидаги тарғибот марказида ишлайди. 1995 йилдан бошлаб, у «Тонг юлдузи» газетасида фаолият юрита бошлайди. Болаларнинг соф дунёсини яхши кўрган шоира учун бу ижодий масканда ишлаш ва қалам тебратиш унинг учун кўпда қийинчилик туғдирмайди. Болалар дунёсига кириш унга ҳузур бағишларди. Муаллиф ижодий фантазияси эрк бериб, газетада янги-янги рубрикалар ташкил қилади. Болаларга яқин бўлиш катталар қалбини тозартиришини муаллиф айнан шу ерда ишлаб, теран англаб етади. Бу ҳақда кейинчалик шу масканда кечган ижодий фаолиятини эслаб, шоира шундай ёзган эди: “Мен бу газетадан жуда миннатдорман. Чунки у ҳаётга соф нигоҳ билан қарашни ўргатди”.

1996 йилда шоиранинг галдаги яна бир китоби «Эрк даричаси» нашрдан чиқади. 1997 йилда Ҳалима Аҳмедовани Ўзбекистон радиосига ишга таклиф этишади. Аввалига, шоира бу таклифдан биров чўчийди. Лекин радиоэшиттиришларни яхши кўриши сабабли барча ҳадикларни енгиб, ишга шўнғиб кетади. Ўзбекистон радио каналида ишлаш масъулияти ижодкор елкасига анча катта юк ташлайди. Бу ижодий жамоада ишлаши ҳақида шоира шундай дейди: “Уриндим, тиришдим, тунлари ухламай эшиттиришлар ёзишни машқ қилдим. Бир йил деганда, киришиб кетдим. Гарчи бу ерда адабиёт бўлимида ишлашни кўзлаётган бўлсамда бўш ўрин йўқлиги сабабли мусиқий эшиттиришлар бўлимига қабул қилишди. Мен учун мусиқа, қўшиқ, ашула анча қийинроқ мавзу эди. Шунга қарамай

эпладим деб ўйлайман. Биринчи қилган ишим, менга берилган эски эшиттиришлардан кечиб янги муаллифлик «Юлдузларни уйғотар оҳанг», «таронадан-тароналарга», «созлар тилга кирганда» каби эшиттиришларни ташкил қилдим. Ҳар бир эшиттиришимдан ўзим куч олардим. Жонли эфир ташкил қилишимиз керак, деган таклиф билан ўша пайтдаги бош муҳарримиз Замира Миролимовага кирдим. Шу йўсинда 3 соат давом этадиган «жавоҳир» номли жонли эфир дунёга келди. Бу лойиҳани тўғридан тўғри эфирга узатардик. Кейинроқ «Нафис мажлислар», «Мақом мақомати», «Тунги дилдош», «Тарона ва замона», «Куйлаш иштиёқи», «Латиф суҳбатлар», «Авж сурури» «Наволарда сўз жаранги» каби таҳлилий эшиттиришларга муаллифлик қилдим. Янги эшиттиришларга ойлаб ном изладим, ҳуллас мақсадимга эришдим. Гуруч курмаксиз бўлмайди деганларидек фақат гонорар ишлаш учун келадиган, фикрлари тошдай қотиб қолган, муҳлисга ҳеч нарса бера олмайдиган журналистларимиз ҳам бор афсусуки, бундан жуда жаҳлим чиқади. Ҳар бир эшиттиришда завқдан ташқари тингловчига янги бир гап айта олмасак бу эшиттиришнинг кераги ҳам йўқ деб ўйлайман. Хуллас радио наинки кўнглимни, балки бутун ҳаётимни ўзига оҳанграбодек тортади. 20 йилдан зиёд вақтдан буён у билан биргаман”.

Радиода ишлаш билан бирга шоира шеър ёзишни ҳам асло қилмайди. Муаллифнинг 2000 йиллар теграсида қатор китоблари чоп этилади. Жумладан, «Тийрамоҳ» (2005), «Афсун» (2006), «Умид сояси» (2008), «Нигоҳ қибласи» (2011), «Шафақ ибодати», «Ёсуман гулининг сояси» (2013), «Яшил» (2016), «Ташбеҳ» (2018) номли шеърӣ ва насрий тўпламлари чоп этилади. Радио ижодкор ҳаётини янгилайди, шунинг учун бўлса керак, уни бошқа жойларга ишга таклиф қилишганида ҳам уларни рад этади. Ҳалима Аҳмедова ўз ижодини радиосиз айро тасаввур эта олмайди. Ҳалима Аҳмедова радиоэшиттиришлари ортидан кўплаб муҳлислар орттирди.

Хулоса қилиб айтганда, Янги ўзбек шеърӣятида инжа қалб шоира Ҳалима Аҳмедованинг алоҳида ўрни бор. Ҳалима Аҳмедова лирикасига хос муҳим бадий хусусиятларни, поэтик янгилашишларни, хусусан, ранглар поэтикаси ва бадииятини ўрганиш бугунги адабиётшунослигимизнинг муҳим вазифаларидан бири деб ҳисоблаймиз.